

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Axel Ivan Pedersen: Jeg vil gerne beklage over for tingets medlemmer, at jeg bliver nødt til på foranledning af det ærede medlem hr. Kai Moltkes horrible bemærkning om, at boligforligets formål hovedsagelig var at forære grundejerne milliardbeløb, at gøre nogle enkelte bemærkninger.

For det første ligger der heri en fuldstændig tilsidesættelse af den kendsgerning, at der til boligforliget er knyttet en endog meget betydningsfuld lovgivning, som er eller vil blive realiseret. Jeg tænker på loven om rentelettelser for 12.000 lejligheder i det sociale byggeri i 8 års perioden. Jeg tænker på den boligsikringsordning, der vil indebære en væsentlig forbedring af tilskudsordningen til lejerne. Jeg tænker på landsbyggefonden for de sociale boligselskaber og på licitationsloven — for at nævne nogle enkelte ting.

Det var dernæst en kendsgerning, at det store spænd, der er imellem huslejen i den eksisterende, såkaldt gamle boligmasse og den nye boligmasse, truede med at skabe store vanskeligheder for nybyggeriet, sådan at man kunne befrygte, at boligbyggeriet ville gå i stå. Hr. Kai Moltke ved jo, at vi på den ekskursion, vi var ude på, alle vegne tydeligt fik understreget nødvendigheden af, at der blev skabt stabile finansieringsvilkår og mulighed for langtidsplanlægning som en forudsætning for at videreføre byggeriet med mindst 40.000 lejligheder om året.

På denne baggrund må jeg have lov at sige, at disse lejeforhøjelser, som var en nødvendighed, sådan som boligministeren påviste det i debatten forleden, sådan set har været grundlaget for selve forliget, men heller ikke mere. Når nu påstanden om, at grundejerne har fået foræret store beløb, fremsættes, så vil jeg gerne heroverfor sige: da vi i udvalget — og det var hr. Kai Moltke selv med til, for det var i ordførerudvalget — drøftede et kommende boligforlig, mødte vi hos de andre partier forståelse for vort krav om, at provenuet af lejeforhøjelserne i den sociale boligmasse skulle forblive i den sociale boligmasse for derigennem at være med til at fremme byggeriet og bidrage til en vis selvfinan-

siering af det fremtidige byggeri inden for de sociale boligselskaber.

Vi fik dette synspunkt accepteret fra anden side med en bemærkning om, at når de sociale boligselskaber skulle have lov til at beholde provenuet af huslejeforhøjelserne inden for deres del af boligmassen, måtte der vel være en vis rimelighed i, at grundejerne også fik lov til at beholde provenuet inden for deres del af den.

Heroverfor anførte vi, at hvis vi skulle godkende det synspunkt, måtte det være på betingelse af, at en del af provenuet i den private boligmasse blev anvendt på samme måde og til samme formål som pengene inden for den sociale boligmasse. Derfor opstod grundejernes boligfond, der jo gennem sin virksomhed skal understøtte realkreditinstitutterne ved obligationskøb og være med til at finansiere restaurering. Dette viser altså, at der har været, om jeg så må sige, en vis lighed i anskuelserne om, hvad der var ret og rimeligt, og jeg synes, at dette i sig selv er bevis nok for, at det er en horribel påstand, der er fremsat om, at det eneste formål, man med boligforliget har forfulgt, er at forære grundejerne milliardbeløb — for det er jo ikke milliardbeløb, der er tale om. Det viser sig jo, at selv i året 1975 vil samtlige forhøjelser ikke beløbe sig til en milliard; der vil blive tale om et tal, der er mindre end en milliard. Og her kan det ikke hjælpe noget, at man ligesom sidst begynder at blande tallene sammen og tale om, at der er foræret grundejerne 17 milliarder. De 17 milliarder er jo slet ikke noget udtryk for boligforligets resultater; de er bare udtryk for en konjunkturudvikling, sådan som den har afspejlet sig i det barometer, der hedder den 13. alm. vurdering. Jeg vil i øvrigt om den 13. alm. vurdering gerne have lov til at sige som min egen private mening, at den kunne vi såmænd godt have undværet, for den har ikke gjort nogen særlig gavn.

Kai Moltke: Ja, jeg bliver jo nødt til at svare hr. Axel Ivan Pedersen på de temmelig bitre udfald, han kom med her. Nu tror jeg, der mindre var tale om, hvad formålet var med boligforliget, end hvad virkningen var. Lad os nu endelig ikke, når det samlede resultat af vurderingen fore-